

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.435 van 5 december 1996
in de zaak A. 70.577/VII-14.609.**

In zake : Marleen VAN DEN DRIESSCHE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. MAENHOUT,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 26

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Financiën.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 29 augustus 1996 namens Marleen VAN DEN DRIESSCHE werd ingediend door Advocaat K. MAENHOUT om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het ministerieel besluit van 10 juni 1996 waarbij verzoekster, financiebeambte (sector der kantoren) te Antwerpen, "ambtshalve en zonder opzegging de hoedanigheid van rijksambtenaar verliest met ingang van 1 maart 1996";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 4 oktober 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 oktober 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. MAENHOUT, die verschijnt voor verzoekster, en van Auditeur-generaal G. DEKELVER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster is financiebeambte bij de Administratie der Douane en Accijnzen. Zij wordt voor de periode van 13 tot 15 april 1992 op non-activiteit zonder wedde gesteld gelet op het ontbreken van enig medisch attest ter verantwoording van haar afwezigheid wegens ziekte.

1.2. In een nota van 26 februari 1996 brengt de gewestelijk directeur van de Administratie der Douane en Accijnzen de directeur-generaal op de hoogte van het feit dat verzoekster voor een aantal periodes van afwezigheid wegens ziekte ondanks aanmaningen opnieuw geen doktersattesten heeft ingediend. Hij stelt voor

haar voor de periode van 14 tot 17 juli 1995 en van 1 januari tot 29 februari 1996 op non-activiteit zonder wedde te plaatsen. Hij wijst ook op een laattijdig ingediend attest voor de periode van 3 augustus tot 31 december 1995.

1.3. Verzoekster vraagt mondeling -zijzelf zegt op 1 maart 1996 haar werkgever vóór tien uur 's morgens te hebben verwittigd- de verlenging van haar ziekteverlof voor de periode van 1 tot 30 maart 1996 en blijft verder afwezig. Hoewel verzoekster voorts beweert dat zij medio maart een medisch attest indiende, ten bewijze waarvan zij een duplicaat voorbrengt van een medisch attest voor de periode van 1 januari tot en met 30 september 1996, antwoordt de Administratieve Gezondheidsdienst op een brief van 3 april 1996 van verzoeksters overste dat geen doktersattest is ontvangen tot dekking van deze afwezigheid. Evenmin zou verzoekster een verlofbrief hebben ingediend. De aanmaning daartoe die haar onmiddellijke overste haar op 12 maart 1996 toezendt, wordt niet afgehaald op het postkantoor. Dientengevolge stelt de gewestelijke directie in een nota van 10 april 1996 aan de directeur-generaal voor, verzoekster ook voor deze periode van afwezigheid in non-activiteit zonder wedde te plaatsen.

1.4. Op 10 april 1996 brengt verzoeksters onmiddellijke overste de gewestelijke directeur op de hoogte van het feit dat verzoekster sinds 31 maart 1996 zonder enige verdere verwittiging afwezig is gebleven en dat het aangetekend schrijven met antwoordkaart is teruggekeerd.

1.5. Op 15 april 1996 schrijft de gewestelijk directeur verzoekster aan. Hij vestigt haar aandacht op het feit dat zij sedert 31 maart 1996 zonder enige kennisgeving afwezig is en vraagt haar de reden van haar

afwezigheid te melden. Hij herhaalt ook dat zij voor haar afwezigheid wegens ziekte sinds 1 januari 1996 geen enkel ziekteattest heeft ingediend bij de Administratieve Gezondheidsdienst. Hij laat haar weten dat de uitbetaling van haar wedde wordt stopgezet en dat het niet antwoorden op deze brief betekent dat zij ontslag-nemend is.

1.6. Die brief wordt aangetekend verzonden naar drie verschillende adressen waarop de administratie hoopt verzoekster te kunnen bereiken. Een van die adressen betreft Renaat Veremansstraat 4/72 te 2030 Antwerpen, zijnde het adres waarop verzoekster, naar blijkt uit haar verzoekschrift, nog steeds zou wonen. Hoewel blijkens de teruggestuurde omslagen op twee van de drie adressen een bericht in de bus werd gestoken werden deze brieven niet afgehaald. Ook de derde zending wordt door de postdiensten teruggezonden, met op de omslag de vermelding "woont niet meer op dit adres".

1.7. Op zijn beurt laat de directeur-generaal verzoekster in een brief van 25 april 1996 weten dat zij voor de periodes van 14 tot en met 17 juli 1995, van 1 januari tot en met 29 februari 1996 en van 1 tot en met 30 maart 1996 van rechtswege op non-activiteit zonder wedde zal worden geplaatst, tenzij zij hem binnen veertien dagen na ontvangst van die brief de gegronde redenen meedeelt die haar hebben verhinderd de reglementering inzake ziekteverlof te respecteren en de nodige maatregelen treft om haar toestand ten opzichte van de Administratieve Gezondheidsdienst en van haar administratie te regulariseren. Tevens wordt haar gevraagd de administratie in kennis te stellen van haar domicilie waar zij steeds schriftelijk kan bereikt worden.

Ook deze brief wordt aangetekend met ontvangstbewijs verstuurd naar twee verschillende

adressen, waaronder het voormelde adres Renaat Veremansstraat 4/72 te 2030 Antwerpen. Beide zendingen worden evenwel als "niet afgehaald" teruggestuurd.

1.8. Op 1 mei 1996 om 18 uur 30 verwittigt verzoekster telefonisch de wachtdienst van haar administratie dat zij twee maanden ziekteverlof opneemt vanaf 1 mei 1996.

1.9. In een nota van 13 mei 1996 meldt de gewestelijk directeur aan de directeur-generaal dat verzoekster sinds 31 maart 1996 zonder enige verwittiging afwezig is en dat er zonder succes werd gepoogd haar te contacteren. Hij stelt voor haar vanaf 31 maart 1996 als onwettig afwezig te beschouwen en haar bij toepassing van artikel 112, 3°, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel ambtshalve en zonder opzegging te ontslaan.

1.10. Bij ministerieel besluit van 10 juni 1996 wordt verzoekster dan met ingang van 1 maart 1996 ambtshalve en zonder opzegging ontslagen. Dit is het bestreden besluit. Het werd aan verzoekster betekend op 1 juli 1996.

Het overweegt onder meer wat volgt :

"Gelet op het koninklijk besluit van 2 oktober 1937, houdende het statuut van het Rijkspersoneel, laatst gewijzigd bij koninklijk besluit van 6 mei 1996, inzonderheid op artikel 112, 3°;

Overwegende dat M. VAN DEN DRIESSCHE Marleen, M., E., geboren op 4 september 1956, financiebeambte (sector der kantoren) te Antwerpen met ingang van 1 maart 1996 zonder geldige reden meer dan tien dagen afwezig is gebleven";

1.11. Op 20 juni 1996 dient verzoekster een aanvraag in voor verlof wegens ziekte voor de periode van 1 maart 1996 tot en met 31 augustus 1996 en rond

29 juli 1996 ontvangt de Administratieve Gezondheidsdienst medische attesten vanwege verzoekster waarin ziekteverlof wordt voorgeschreven voor een periode van 105 dagen vanaf 9 december 1994 en 274 dagen vanaf 1 januari 1996.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoekster twee middelen aanvoert; dat deze middelen luiden als volgt :

"A. De nietigheid van het bestreden besluit omwille van machtsoverschrijding.

De overheid heeft op onredelijke wijze de feiten beoordeeld en daarbij een wezenlijk element, dat zij normaal moest kennen, verwaarloosd.

Wanneer het bestreden Besluit van 10/6/96 door de Minister werd genomen was deze in het bezit (of diende deze minstens kennis te hebben) van het document (A.G.D.1, ingevuld door Dr. Mark VAN LOON) waaruit duidelijk bleek dat verzoekster op het werk afwezig was geweest wegens ziekte.

Het Algemeen Gezondheidscertificaat, dat aan de bevoegde instanties werd overgemaakt, vermeldt duidelijk dat verzoekster door de behandelende geneesheer werd gemachtigd om het werk slechts te hervatten vanaf 1/9/96.

Het bestuur verkoos echter met dit feit geen rekening te houden.

Bijgevolg nam het bestuur dan op 10/6/96 het bestreden besluit, waarbij zij totaal onterecht het wezenlijke element, n.l. dat verzoekster ziek was, naast zich neerlegde en men zodoende in hoofde van

het bestuur enkel kan besluiten tot machtsoverschrijding.

B. Nietigheid van het bestreden Besluit wegens schending van de wet.

Aangezien verzoekster bij Ministerieel Besluit van 10/6/96 ambtshalve, retroactief en zonder opzegging werd ontzet uit haar hoedanigheid van Rijksambtenaar.

Aangezien het bestuur haar Besluit steunt op artikel 112, 3° en 112, 4° van het Koninklijk Besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel.

Aangezien het bestreden Besluit van 10/6/96 stelt : '... met ingang van 1 maart 1996 zonder geldige reden meer dan 10 dagen afwezig is geweest'.

Dat echter artikel 112, 3° en 112, 4° van bovengenoemd Besluit slechts van toepassing zijn indien geen geldige redenen voorhanden zijn die de afwezigheid van de ambtenaar (in casu verzoekster) rechtvaardigen.

Dat uit de bovengenoemde artikelen volgt dat de overheid bij de toepassing ervan, niet alleen de duur van de afwezigheid moet nagaan, maar zij zich ook effectief dient uit te spreken over de vraag of er een geldige reden voorhanden was of niet (R.v.St., BRACKE, nr. 12.035, 20.10.1966; R.v.St., VAN DEN HENDE, nr. 22.238, 7.5.1982).

Aangezien wanneer medio maart verzoekster de Algemene Gezondheidscertificaten aan de bevoegde instantie overmaakte als rechtvaardiging van haar afwezigheid en het bestuur daarop niet eens is willen ingaan en zij verzoekster niet heeft willen of laten onderzoeken door de administratieve gezondheidsdienst.

Aangezien de overheid er zich mee vergenoegd heeft vast te stellen dat verzoekster na een periode van geoorloofde afwezigheid, zich gedurende meer dan 10 dagen niet op het werk heeft aangeboden (waarbij zij inderdaad het voorgeschreven medisch attest niet tijdig aan het bestuur heeft toegezonden).

Dat bijgevolg uit het voorgaande duidelijk blijkt dat de overheid in casu heeft verzuimd, in strijd met artikel 112, 3° en 112, 4°, zich ervan te vergewissen of een geldige reden de afwezigheid van verzoekster al dan niet rechtvaardigde.

Aangezien derhalve moet worden aangenomen dat in casu de overheid, bij het Besluit van 10/6/96, zich schuldig heeft gemaakt aan een schending van de wet en meer bepaald een rechtstreekse schending van de rechtsregels vervat in artikel 112, 3° en 112, 4° van het Koninklijk Besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel";

Overwegende dat deze twee middelen samen kunnen worden besproken; dat zij zich immers beide

steunen op eenzelfde feitelijk gegeven, meer bepaald dat verzoekster medio maart een medisch attest aan het bestuur heeft overgemaakt waaruit blijkt dat zij afwezig was wegens ziekte;

Overwegende dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster ontslag is gegeven met toepassing van artikel 112, 3°, van het koninklijk Besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel; dat dit artikel luidt als volgt :

"Ambtshalve en zonder opzegging verliest de hoedanigheid van rijksambtenaar :

(...)

3° (...) de ambtenaar die zonder geldige reden zijn post verlaat en meer dan tien dagen afwezig blijft (...);

Overwegende dat verzoekster niet betwist dat zij meer dan tien dagen afwezig is geweest vanaf 1 maart 1996; dat zij ervan uitgaat, vooreerst dat zij de reden daarvoor heeft laten kennen aan het bestuur door middel van een ziekteattest voor de periode 1 januari 1996 tot 30 september 1996, en wel medio maart 1996, vervolgens dat die reden een geldige reden was, meer bepaald ziekte;

Overwegende, wat de voormelde kennisgeving betreft, dat het enige element dat verzoekster aanbrengt ter ondersteuning van haar bewering een niet gedateerd duplicaat van een medisch attest is waarin haar een ziekteverlof wordt voorgeschreven voor de periode van 1 januari 1996 tot en met 30 september 1996, zijnde voor 274 dagen; dat zulk attest volgens de verwerende partij pas op 29 juli 1996 door de Administratieve Gezondheidsdienst werd ontvangen; dat verzoekers met dit attest dus pas voor de dag komt nadat zij kennis heeft gekregen van haar ontslag dat is gesteund op een ongewettigde afwezigheid van meer dan tien dagen vanaf 1 maart 1996;

dat, aangezien het een duplicaat is, dit zou moeten betekenen dat een attest met dezelfde inhoud al eerder werd opgestuurd; dat daartegenover echter staat dat voormeld duplicaat niets zegt over en dus ook niets bewijst omtrent het al dan niet opsturen medio maart 1996 van een origineel attest met dezelfde inhoud; dat de Administratieve Gezondheidsdienst uitdrukkelijk in antwoord op een vraag van de verwerende partij, van 3 april 1996, en dus in tempore non suspecto, verklaarde dat geen attest was ingekomen voor de periode 1 maart 1996 tot 30 maart 1996; dat het feit dat verzoekster aan de administratie liet weten dat zij afwezig zou zijn wegens ziekte eerst voor een periode van 1 januari 1996 tot 29 februari 1996 en nadien voor de periode van 1 tot 30 maart 1996 eerder doet vermoeden dat, zo er al attesten waren, haar geneesheer haar eerst een ziekteverlof voorschreef voor de maanden januari en februari en daarna, met een nieuw attest, voor de maand maart; dat, zoals de verwerende partij terecht opmerkt, men niet inziet waarom verzoekster op 1 mei 1996 op eigen initiatief aan de administratie meldt dat zij twee maanden ziekteverlof opneemt vanaf 1 mei 1996 indien zij dit reeds vooraf door middel van een medisch attest zou hebben gemeld, dat trouwens het hele gedragspatroon van verzoekster, die zich weinig gelegen laat aan de verplichting om haar afwezigheden op de voorgeschreven wijze te verantwoorden, niet van aard is om twijfel in haar voordeel uit te leggen; dat in de huidige stand van de procedure en op grond van de stukken van het dossier zoals dit nu voorligt, verzoekster niet aanvaardbaar maakt dat zij tijdig haar afwezigheid medisch heeft verantwoord;

Overwegende, wat het eerste middel betreft, dat uit wat voorafgaat volgt dat verzoekster niet kan worden bijgetreden waar zij stelt dat het bestuur verkoos met het duplicaat-attest geen rekening te

houden; dat er immers moet worden van uitgegaan dat het bestuur op het ogenblik van de bestreden beslissing niet over dat stuk beschikte; dat er van de aangevoerde machtsoverschrijding dus geen sprake lijkt te zijn; dat het eerste middel niet ernstig is;

Overwegende, wat het tweede middel betreft, dat, in zoverre verzoekster daarin het bestuur verwijt niet te zijn ingegaan op het kwestieuze duplicaat-atteest, het volstaat te verwijzen naar de vaststelling bij de bespreking van het eerste middel, dat het niet lijkt dat het bestuur over enig attest beschikte bij het nemen van de bestreden beslissing; dat voorts, in zoverre verzoekster in het algemeen het bestuur aanwrijft "in casu" te hebben verzuimd, in strijd met het aangehaalde artikel 112, 3° zich ervan te gewissen of een geldige reden de afwezigheid van verzoekster al dan niet rechtvaardigde, moet worden opgemerkt dat het bestuur dit tot vijfmaal toe heeft geprobeerd door vijf aangetekende brieven te zenden aan de adressen van verzoekster; dat het bestuur eigenlijk het onmogelijke heeft gedaan om verzoekster de gelegenheid te geven uitleg en verantwoording te verschaffen maar dat verzoekster geen enkele van de haar aangetekend verstuurd brieven heeft afgehaald terwijl die, zoals gezegd, onder meer tweemaal op het adres werden aangeboden dat verzoekster in huidig geding aanhoudt; dat in de huidige stand van de procedure niet kan worden vastgesteld dat de verwerende partij door te handelen op de wijze zoals zij heeft gehandeld, in strijd kwam met artikel 112, 3°; dat voorts met het bestreden besluit artikel 112, 4°, niet lijkt te zijn toegepast zodat een mogelijke schending van die bepaling niet moet worden onderzocht; dat het tweede middel niet ernstig is;

Overwegende dat aldus niet is voldaan aan één van de cumulatieve voorwaarden gesteld in

artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen;

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf december 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

D. VERBIEST.